

Arrest

nr. 159 309 van 23 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 mei 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 mei 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering(bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. WAERENBURGH, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 mei 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer J(...) A(...), geboren te (...), op (...), onderdaan van Albanië,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, L(...) H(...), attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 02.10.2014 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen en heling.

*Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:
Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België*

*Terugleiding naar de grens
REDEN VAN DE BESLISSING:*

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- gezien betrokkene van 02.10.2014 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst is uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.*
- bovendien is er een risico op onderduiken, want betrokkene heeft geen vaste of gekende verblijfplaats*

*Vasthouding
REDEN VAN DE BESLISSING:*

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

-betrokkene kan niet onmiddellijk worden verwijderd of overgebracht naar een gesloten centrum en dient hiertoe te worden vastgehouden in de gevangenis,

-gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, Lisbeth Van den Hende, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Brugge om betrokkene vanaf 13.05.2015 te doen opsluiten, in de gevangenis te Brugge “

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt thans bestreden.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in een enig middel onder meer de schending op van de materiële motiveringsplicht. Hij betoogt wat volgt:

“Aan verzoeker werd een bevel om het grondgebied te verlaten, met als enige motivatie (stuk 1):

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, L(...) H(...), attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 02.10.2014 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen en heling.

*Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:
Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België*

[...]

Het is bijgevolg duidelijk dat verweerder bij het nemen van de beslissing op 13 mei 2015 NIET van de correcte feitelijke gegevens is uitgegaan en bijgevolg kennelijk onredelijk tot haar beslissing is genomen. Immers oordeelde de Kamer van Inbeschuldigingstelling op 12 mei 2015 – overeenkomstig art. 74/8 Vw. was verweerder van dit arrest op 12.05.2015 op de hoogte gesteld door de directie van de gevangenis, zodat verweerder in kennis was (of behoorde te zijn) op 13.05.2015 bij het nemen van de bestreden beslissing – dat er géén afdoende risico op schending van de openbare orde is om verzoeker in hechtenis te houden mits naleving van enkele strikte voorwaarden en betaling van een borgsom (stuk 3).

Tevens behelst de derde voorwaarde specifiek het behouden van diens vast adres bij diens partner mevrouw A.M. te 2050 ANTWERPEN, [...].

Verweerder is dan ook slecht geplaatst om – in strijd met een arrest van de KI Gent – te oordelen dat er een dag later wél een risico op nieuwe schending van de openbare orde voorligt in dit dossier.

Tevens is verweerder slecht geplaatst om – andermaal in strijd met dit arrest van de KI Gent – te oordelen dat er “geen vaste of gekende verblijfplaats” is, terwijl deze er wel degelijk is, en zelfs expliciet als te behouden gekende verblijfplaats bij diens partner staat beschreven als één van de bindende voorwaarden tot invrijheidstelling (stuk 3, voorwaarde 3) !?!

Verweerder is dan ook niet uitgegaan van de correcte feitelijke gegevens, waardoor zij kennelijk onredelijk, minstens manifest onzorgvuldig, tot haar bestreden beslissing van 13 mei 2015 is gekomen. In kennis van dit arrest oordeelde verweerder alsnog – zich aldus boven de KI Gent en de kracht van gewijsde van de uitspraak plaatsend ! – dat er wél afdoende vrees voor de openbare orde/openbare veiligheid is om verzoeker terug te leiden naar de grens. Blijkbaar is verweerder – i.t.t. de KI Gent – niet van oordeel dat de opgelegde voorwaarden afdoende beveiliging tegen schendingen van de openbare orde en risico tot onderduiken vormen...

Verweerder is evenwel gebonden door het rechterlijk gewijsde, minstens oordeelt verweerder kennelijk onzorgvuldig door met deze uitspraak van de KI – haar gekend want immers de reden tot het hoogdringend nemen van haar beslissing op 13.05.2015 – geen enkele rekening te houden.

Minstens is het voor verzoeker op geen enkele wijze te begrijpen uit de motivatie van de bestreden beslissing hoe verweerder met dit bindend arrest van de KI te GENT rekening zou hebben gehouden.”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota als volgt:

“Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging heeft besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven:

(...) 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

Gelet op het feit dat de verzoekende partij gedurende meer dan zes maanden onder aanhoudingsmandaat geplaatst werd uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen en heling, vermocht de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast

met Administratieve Vereenvoudiging in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet beslissen tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

[...]

De verzoekende partij steunt zich op het arrest van de KI te Gent van 12.05.2015, waarin zou geoordeeld zijn dat er geen afdoende risico is op een schending van de openbare orde om de verzoekende partij verder in hechtenis te houden, mits naleving van enkele strikte voorwaarden en betaling van een borgsom. De verzoekende partij meent uit voormeld arrest te kunnen afleiden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging niet meer kon besluiten dat de verzoekende partij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Verweerder laat evenwel gelden dat de loutere vaststelling van de KI, alsdat de verzoekende partij lopende de correctionele procedure niet verder in hechtenis dient gehouden te worden, op zich geen afbreuk doet aan de vaststelling van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging dat de verzoekende partij -gelet op de aard van de door haar gepleegde inbreuken- naar de toekomst toe nog steeds geacht moet worden de openbare orde te kunnen schaden.

Overigens moet benadrukt worden dat de KI te Gent -in weerwil van hetgeen de verzoekende partij laat uitschijnen- allermist voor recht vaststelde dat er in hoofde van de verzoekende partij een risico op een nieuwe schending van de openbare orde zou bestaan. In het arrest dd. 12.05.2015 werd uitsluitend vastgesteld dat het risico niet afdoende groot is om een verdere vasthouding lopende de correctionele procedure te vereisen, mits de verzoekende partij een aantal strikte voorwaarden zou naleven.

Een dergelijke beoordeling impliceert allermist dat zou zijn besloten dat de verzoekende partij door zijn gedrag niet meer geacht zou kunnen worden de openbare orde te kunnen schaden. Terwijl artikel 7 van de Vreemdelingenwet geenszins vereist dat een aanzienlijk risico op een toekomstige schending van de openbare orde kan vastgesteld worden.

Uit de bewoordingen van laatstgenoemde bepaling blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging kan besluiten tot een bevel om het grondgebied te verlaten, indien hij van oordeel is dat de verzoekende partij geacht moet worden de openbare orde (opnieuw) te kunnen schaden.

In zoverre de verzoekende partij nog kritiek levert op het feit dat zij krachtens het arrest van de KI te Gent dd. 12.05.2015 gehouden is een vast adres te houden bij haar partner, zodat er geen risico op onderduiken zou kunnen weerhouden worden, laat verweerder gelden dat door de verzoekende partij niet wordt aangetoond dat zij op heden daadwerkelijk op voormeld adres verblijft.

Terwijl hoe dan ook moet benadrukt worden dat het vastgestelde risico op onderduiken naar het oordeel van verweerder niet determinerend is voor de uitkomst van de t.o.v. de verzoekende partij gewezen beslissing.

De verzoekende partij haar kritiek daarop is dan ook niet dienend, want is, zelfs indien gegrond, geenszins van aard om tot de nietigverklaring te kunnen leiden, gelet op het voorhanden zijn van andere motieven die de gewezen beslissing zelfstandig kunnen onderbouwen (cf. R.v.St. nr. 45.538, 29.12.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.). Inderdaad moet vastgesteld worden dat zowel het bevel als de beslissing tot terugleiding naar de grens tevens gesteund zijn op het risico voor een schending van de openbare orde."

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden: "betrokkene werd van 02.10.2014 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen en heling". Deze vaststelling heeft de verwerende partij ertoe gebracht artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en artikel 74/14, §3, 1° van diezelfde wet toe te passen.

Zoals verzoeker terecht betoogt blijkt uit de motivering dat geen rekening gehouden met het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling van 12 mei 2015. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat dit arrest dateert van daags voor de bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat de verwerende partij niet betwist dat zij moet worden geacht ervan op de hoogte te zijn, zoals verzoeker stelt. Met het bedoelde arrest werd de onmiddellijke invrijheidstelling van verzoeker bevolen, na storting

van een borgsom van 15.000 euro, en waarin wordt gesteld dat “*de openbare veiligheid [...] ook op afdoende wijze [kan] worden beschermd*” indien de voorwaarden opgelegd bij de invrijheidstelling worden nageleefd, met name:

“1. Zich laten begeleiden door een justitieassistent van zijn woonplaats en diens richtlijnen nauwgezet opvolgen;

[...]

3. een vast verblijf houden te Antwerpen [...] en bewijs van effectief verblijf op deze woonplaats en elke adreswijziging onmiddellijk overmaken aan de justitieassistent;

[...]

8. zich onmiddellijk aanbieden wanneer gerechtelijke diensten daarom verzoeken;

9. Verbod om zich naar het buitenland te begeven behoudens met toestemming van de onderzoeksrechter”

De verwerende partij stelt dan wel dat de kritiek van verzoeker niet dienend is omdat er andere motieven zijn die de beslissing kunnen dragen, met name de verwijzing naar het risico voor een schending van de openbare orde, maar dit doet geen afbreuk aan de duidelijke verwijzing naar de onterechte veronderstelling dat verzoeker op datum van de bestreden beslissing nog onder aanhoudingsmandaat zou staan uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen, en dat het motief inzake het risico op een schending van de openbare orde precies daarop is gestoeld.

Gelet op de bewoordingen van de bestreden beslissing kan geenszins worden uitgesloten dat de verwerende partij, die het aanhoudingsmandaat ‘tot heden’ heeft menen te moeten betrekken bij de totstandkoming ervan, mocht zij het arrest van de K.I. er ook bij hebben betrokken, deze beslissing anders zou zijn geweest, gelet op de inhoud ervan.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota de redenen uiteenzet waarom dat niet het geval is, moet worden vastgesteld dat het gaat om een a posteriori-motivering waartegen verzoeker zich niet op adequate wijze heeft kunnen verweren toen hij zijn middelen uiteenzette, zodat deze argumentatie niet in de debatten kan worden betrokken om de bestreden beslissing alsnog als deugdelijk te bestempelen en een vernietiging te vermijden.

2.4. Verzoeker heeft dan ook aangetoond dat de verwerende partij bij de totstandkoming niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en dat dit de vernietiging van de bestreden beslissing met zich moet brengen. Het middel, gesteund op de schending van de materiële motiveringsplicht, is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 mei 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS